

az áldásból, az örömből, a megelégedésből. Hogy legyen az új főpásztor egy boldog népnek boldog püspöke. Hisszük, hogy ezért esedezik hozzád a megboldogult is ott fenn, a mennyeknek országában.

Ezekben kérünk...

Mindazonáltal — Atyánk — ne úgy legyen, ahogyan mi akarjuk, hanem ahogyan te akarod, ki vagy az Út, az Élet, az Igazság. Mindörökké.

Ámen.

Ferencz József unitárius püspök emlékezete.

(Óda.)

Irta és elszavalta: Pálffi Márton főgimn. tanár.

1.

„Tovább, tovább! Dologra! Hí az élet!
Csak menjete, én már fáradt vagyok.“
Nébo hegyén sok édes-bús reménynek
Így szólt a főpap és — elnyugodott.

S egy nemzedék-csodálta drága kincs,
Egy dús ajándék, melynek párja nincs,
Egy nemesen szép áldott, gazdag élet
Szállt útra föl az élet kutfejéhez.

2.

Próféta-homlok, messzelátó kék szem,
Fölkent szegény szolgában fejdelem,
A *kerekkön*, a Dávid Ferenc-székben
Ahogy megül, — egész történelem.

Egész ember, egész egyéniség,
Az élet titkát bíró bölcsesség,
A kis egyháznak féltett büszkesége,
Egész világon ismert szemeténye.

3.

Oh mintha látnám, mintha hallanám is
— S gyermekszívem újjongva megremeg —
Ajkát alighogy szóra nyítja s már is
Hogy peregnek a drága gyöngyszemek,
Oly egyszerűen, természetesen,
Oly lelketmegfogón, -oly kedvesen,
Minthogyha annál könnyebb mi se volna,
Mint életet lehelni hangba, szóba.

4.

Nincs benne semmi céltalan kilengés,
Nagyotmondás, elszólás, szertelen.
Nincs végletek közt hányódó kerengés.
A szabatoság ő s az értelem.
Nem jár örvénylő mélységek fölött,
A rideg pont lendült mondat mögött,
Nem bántja lelkét kínzó nyugtalanság,
Józan magyar szem, még behunyva is lát.

5.

Mi az, miben embernél több az ember,
Mi a sikernek a föltétele?
Jellem, tapintat vagy tehetség? Mind kell.
De mind kevés. Ma mire méssz vele?
A nagy talentum sokszor csak teher,
Elásott kincs, ha tétlenül hever,
Csak ferdeség, csak balkéz, az is kettő,
Ha nincs mellette székelly kétszerkettő.

6.

Ha egyszeregy nincs, bölcsek egyszereggye,
A Ferencz püspök számító esze.
Kormánykerék e nélkül föl a hegyre
Sohsem verekszik, nincs — lélekzete.
Az igazára ember h'jába üt,
Az igaz is csak az árokba düjt,
Fényes rokonság, fényes mult hiába,
A *táltos* nem húz, benn maradsz a sárba'.

7.

Mert mást is mond a bölcsek egyszereggye,
A Ferencz püspök tiszta kék szeme:
Az élőfának nem az egyszeregyre
Van ráírva a nemes levele.

A nedv kering : rejtelmes akarat.
Ki hívja? Senki. Jön. S nem kér, csak ad,
Mert szeretet, mert kötelességérzet . . .
De hitvány bolt e nélkül minden élet!

8.

De hitvány bolt, ahol csak eszet mérnek
A tagadók, a mindent tagadók.
Ahol az észet csak vágni tartják, késnek,
S egy csepp naivságot se rejt a bolt.
 Bujj el, szegény rejtelmes akarat,
 Buzgalmadon a boltos csak kacag.
Gyilkos falelkek, láblógatva ülnek :
Nem, nem! dohognak s mindent lecsepülnek.

9.

Igen kell több, mint nem, mert az az élet!
Hogy fáj belül, hogy már fáradt vagyok . . .
Nébo hegyén sok édes-bús reménynek
Megértjük-é a búcsuzó papot ;
 Oh fiam, az élet drága kincs,
 Ne marjátok, mert elfogy. Volt, de nincs.
Akartok élni? Egy a kulcsa, munka.
Hit Istenben és hit a két karunkba.

10.

Hol vidám, boldog munka láza lüktet,
Ott települj le, ott van a jövő!
Ott akkor is kedvel az Úr, ha büntet,
Mert egymást enni ott nincs rá idő.
 Ott van megértés, béke, szeretet,
 Ott egy az úr, a lelkiismeret.
Ott nincsen elfogultság, nincsen norma,
Nem bűn, ha két fej éppen nem egyforma.

11.

Nébo hegyén háromszázhatvan évnek
— Szent föld ez itt! — az ősz pap széttelint.
Dávid Ferencet én kiáztam néktek,
Félek, hogy megtagadjátok megint.
 Napsugaras tetőkön járjatok!
 A hitszabadság napja ott ragyog.
Dávid Ferenc csak addig a sajtótok,
Belőle míg holt dogmát nem csináltok.

12.

A kerékkő ne álljon! Holt vizeknek
Tespéd iszapja fogja bé, ha áll.
Az új igaztól már csak ők remegnek,
A csalhatatlanok. De rút halál!

Legemberibb tett a gondolkozás.

Lerázzuk-e, hogy majd elvégzi más?
Hát miért ment értünk akkor bús halálra
A Názáreti? Vagy minden hiába?

13.

A kerek ész nem áll. Csak meg ne ejtse
Sok nyegle hűhó tulmodern szele.

A ló szaladjon mindig s ne a nyerge!
Mért kong a hordó? Mert nincsen tele.

Ne is előre, mélyre menjetek!

Oh mily üresek még a keretek,
De vánnyadt jaj a diadalmi ének...
Oh ki visz el a Jézus istenéhez?

14.

Szűk malmában a filiszteusoknak
Mit öröltök szegény rab Sámsonok!!
Boldog mosolyát a nagy Alkotónak,
A bízó embert meg kell látnotok.

Van élet, munka, emberszív, öröm,

Az örök Isten mosolya a könny,
Szakadjon, düljön itt bár össze minden,
Ő győz tebenned, Ő, a könny, az Isten.

15.

Nébo hegyén... s a kék szem könnybe lábad...
Oh pásztor nélkül maradt árva nyáj,
Megérted-é, hogy merre libbentsd szárnyad,
Az új idők új fordulójánál?

Királyi nép vagy, mert égő, örök

Szent szomjúság a büszke örököd.

Csak menjen, lásson, győzzön szív és elme,
Te önmagaddal sose légy betelve.

A ZSINATI FŐTANÁCS MÁSODIK NAPJA.

A zsinati főtanács püspököt választ.

Május 20-án, vasárnap, reggel 9 órakor kezdődött a püspök-választás. Dr. Ferenczy Géza elnöklő főgondnok megnyitván a gyűlést, a zsinati főtanács jóváhagyása alapján delegálta a szavazatszedő bizottságot Gvidó Béla közügyigazgató esperes-lelkész, kaali Nagy Árpád maroskőri felügyelő-gondnok és dr. Demeter Lőrinc székelykereszturi iskolai felügyelő-gondnok személyében. A szavazás mintegy $3\frac{1}{4}$ óra hosszúig tartott. Szavaztak 213-an. A szavazatokból dr. Boros Györgyre esett 203, dr. Kiss Elekre 2, dr. Varga Bélára 1 és Vári Albertre 1. Hat szavazólap üres volt. Dr. Ferenczy Géza elnöklő főgondnok megnyitván a gyűlést, a szavazatszedő-bizottság jelentése alapján dr. Boros Györgyöt megválasztott püspöknek jelentette ki s fölkérte br. Petrichevich-Horváth Kálmán küiküllőkőri felügyelő-gondnok vezetése mellett dr. Szent-Iványi Gábor háromszékkőri felügyelő-gondnok, Bors Mihály aranyoskőri felügyelő-gondnok, Lőrinczy Dénes aranyoskőri esperes-lelkész és Kisgyörgy Sándor vargyasi tb. esperes-lelkész afiait mint bizottságot, hogy a megválasztott új püspököt hívják meg a gyűlésbe.

**Dr. Ferenczy Géza egyházi főgondnok,
mint a Zsinat elnöke, üdvözli az új főpásztort.**

Méltóságos és Főtisztendő Püspök Úr!

Egyházunk zsinati Főtanácsa nagy egyetértéssel, mondhatnám, egyhangulag — Unitárius Egyházunk püspökévé választotta Főtisztelendőségedet. Midőn ezt illő tisztelettel tudomására adom, úgy zsinati Főtanácsunk, mint a magam nevében is, legjobb kívánatainkat csatolom a megnyilatkozott bizalomhoz és megtiszteltetéshez.